О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4953

20.07.2015 г., гр. София

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО, VI-22 състав, в публично заседание на двадесет и шести юни две хиляди и петдесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: НЕЛИ АЛЕКСИЕВА

при секретаря Веселина Христова, като разгледа докладваното от съдията т. дело **N 5019 по описа за 2013 година**, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 692, ал. 2 и ал. 3 във вр. чл. 685, ал. 1 и чл. 688, ал. 1 от ТЗ.

С решение № 1010/30.06.2014 г., постановено по т.д. № 5019/2013 г. по описа на СГС, ТО, 5 състав, обявено в ТР при АВ на 04.07.2014 г., е обявена свръхзадължеността на „Витоша ризорт 2000" ООД, определена е начална дата на това състояние – 24.03.2012 г. и е открито производство по несъстоятелност на дружеството.

С решение № 1709/05.11.2014 г., постановено по т.д. № 5019/2013 г. по описа на СГС, ТО, 5 състав, обявено в ТР при АВ на 10.11.2014 г., „Витоша ризорт 2000" ООД е обявено в несъстоятелност, прекратена е дейността на предприятието и са прекратени правомощията на органите на дружеството.

В срока за произнасяне по направените възражения в настоящето производство, е постановено решение № 1561/13.07.2015 г. на САС, ТО, 6 състав, по т.д.н. 493/2015 г., обявено в ТР при АВ на 17.07.2015 г., с което е отменено решението на СГС от 05.11.2014 г. за обявяване на дружеството в несъстоятелност.

В изпълнение на задълженията си по чл. 686 от ТЗ временният синдик на дружеството Веселин Вангелов е представил списъци на приетите вземания, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ и на неприетите вземания, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ. Временният синдик е изготвил и допълнителни списъци на приетите и неприети вземания, предявени в срока по чл. 688, ал. 1 от ТЗ. В изпълнение на изискването на чл. 689 от ТЗ тези списъци са обявени в ТР на 10.11.2014 г.

В срока по чл. 690, ал. 1 от ТЗ срещу обявените в ТР, изготвени от временния синдик Вангелов, списъци с приети и неприети вземания са постъпили следните възражения: **възражение с вх. № 136544/18.11.2014 г. на кредитора Национална агенция за приходите** срещу посочената

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

поредност на удовлетворяване в списъка по чл. 685 от ТЗ; **възражение с вх. № 136018/17.11.2014 г. на кредиторите Любомир Давидов Божилов и Живка Иванова Божилова** срещу неприемането на предявените от тях в срока по чл. 685 от ТЗ вземания в размер на 35.38 лева на ден по предварителен договор за покупко-продажба за периода от 05.08.2014 г. до изпълнение на задълженията по договора; **възражение с вх. № 136048/17.11.2014 г. на кредитора Рами Леви /Рахамим Абуд Леви/** срещу включеното в списъка на приети вземания, предявени в срока по чл. 685 от ТЗ вземане на „Ултрастрой" ЕООД и срещу неприемането на предявените от него в срока по чл. 685 и чл. 688 вземания; **възражение с вх. № 135981/17.11.2014 г. на кредитора „Рам инвестмънтс" ООД** срещу включеното в списъка на приети вземания, предявени в срока по чл. 685 от ТЗ вземане на „Ултрастрой" ЕООД.; **възражение с вх. № 135983/17.11.2014 г. на кредитора „Рам инвестмънтс" ООД** срещу включването в списъка с неприети вземания по чл. 688, ал. 1 от ТЗ на предявеното от него вземане; **възражение с вх. № 135982/17.11.2014 г. на длъжника „Витоша ризорт 2000" ООД** срещу списъка с неприети вземания по чл. 688, ал. 1 от ТЗ в частта, с която не е прието предявеното от „Рам инвестмънтс" ООД вземане; **възражение с вх. № 135985/17.11.2014 г. на кредитора Мордехай Рамот** срещу списъка с приети вземания по чл. 685, ал. 1 от ТЗ в частта, с която е прието предявеното от „Ултрастрой" ЕООД вземане; **възражение с вх. № 135987/17.11.2014 г. на кредитора Мордехай Рамот** срещу включването на предявеното от него вземане в списъка с неприети вземания по чл. 688, ал. 1 от ТЗ; **възражение с вх. № 136915/19.11.2014 г. на длъжника „Витоша ризорт 2000" ООД** срещу списъка с приети вземания по чл. 685, ал. 1 от ТЗ в частта, с която е прието вземането на „Ултрастрой" ЕООД и срещу списъка с приети вземания, предявени в срока по чл. 688, ал. 1 от ТЗ в частта, с която е прието вземането на Ирина Александрова Новикова и **възражения с вх. № 135978/17.11.2014 г. и с вх. № 135980/17.11.2014 г. на длъжника „Витоша ризорт 2000" ООД** /възраженията са с идентично съдържание/ срещу списъка с приети вземания по чл. 685, ал. 1 от ТЗ в частта, с която е прието вземането на „Ултрастрой" ЕООД.

Съдът, след като взе предвид изготвените от временния синдик списъци, направените възражения, изложените в открито съдебно заседание на 26.06.2015 г. от страните доводи и представените писмени доказателства, приема следното:

По възражение с вх. № 136544/18.11.2014 г. на кредитора Национална агенция за приходите.

Кредиторът НАП е предявил вземанията си срещу длъжника с молба от 01.08.2014 г. С молбата са предявени публични държавни вземания за данъци и за задължителни осигурителни вноски, установени с ревизионен акт № 2171308060/14.12.2013 г. на ТД - гр. София и с 13 броя декларации образец 6. Вземанията са в общ размер на 19 445.68 лева, в

това число главници в размер на 16 998.21 лева и лихви в размер на 2457.47 лева, от които 2331.55 лева лихви, възникнали до датата на съдебното решение за откриване производство по несъстоятелност и 125.92 лева лихви, начислени върху главниците за периода от 01.07.2014 г. до 28.07.2014 г.

С подаденото възражение, кредитърт оспорва посочената поредност на удовлетворяване чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ в списъка по чл. 685 от ТЗ по отношение на предявените вземания за лихви в размер на 2331.55 лева, възникнали до датата на съдебното решение за откриване на производство по несъстоятелност /30.06.2014 г./. Поддържа, че тези вземания следва да бъдат с поредност на удовлетворяване чл. 722, ал. 1, т. 6 от ТЗ и моли Съда да допусне такава промяна в списъка.

При разглеждане на възражението в производството по чл. 692, ал. 3 от ТЗ, синдикът заявява становище за основателност на възражението, а длъжникът за неоснователност на същото.

Подаденото от кредитора НАП възражение е подадено от легитимирано лице в законоустановения срок, поради което е допустимо. Разгледано по същество възражението е основателно, доколкото лихвите, начислени за периода до датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност попадат в приложното поле на чл. 722, ал. 1, т. 6 от ТЗ. Според посочената разпоредба, под този ред се изплащат следните вземания: публичноправни вземания на държавата и общините, като данъци, мита, такси, задължителни осигурителни вноски и други, възникнали до датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност. Видно от съдържанието на нормата, направеното в нея изброяване на публичноправни вземания не е изчерпателно, а е примерно. Легално определение на пеблични вземания се съдържа в чл. 162, ал. 2 он ДОПК, съгласно което публични са държавните и общинските вземания 1. за данъци, включително акцизи, както и митни сборове, задължителни осигурителни вноски и други вноски за бюджета; 2. за други вноски, установени по основание и размер със закон; 3. за държавни и общински такси, установени по основание със закон; 4. за незаконосъобразно извършени осигурителни разходи; 5. за паричната равностойност на вещи, отнети в полза на държавата, глоби и имуществени санкции, конфискации и отнемане на парични средства в полза на държавата; 6. по влезли в сила присъди, решения и определения на съдилищата за публични вземания в полза на държавата или общините, както и решения на Европейската комисия за възстановяване на неправомерно предоставена държавна помощ; 7. по влезли в сила наказателни постановления; 8. за недължимо платените и надплатените суми, както и за неправомерно получените или неправомерно усвоените средства по проекти, финансирани от предприсъединителните финансови инструменти, оперативните програми, Структурните фондове и Кохезионния фонд на Европейския съюз, европейските земеделски фондове и Европейския фонд за рибарството,

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

Инструмента Шенген и Преходния финансов инструмент, включително от свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз и 9. лихвите за вземанията по т. 1 - 8. В този смисъл предявените лихви, начислени върху приетите главници за данъци и задължителни осигурителни вноски, представляват публични вземания – по арг. от чл. 162, ал. 2, т. 9 от ДОПК, поради което подлежат на удовлетворяване по реда на чл. 722, ал. 1, т. 6 от ТЗ.

С оглед изложеното, съдът намира възражението на кредитора НАП за основателно, поради което следва да бъде уважено.

По възражение с вх. № 136018/17.11.2014 г. на кредиторите Любомир Давидов Божилов и Живка Иванова Божилова.

Кредиторите Любомир Давидов Божилов и Живка Иванова Божилова са предявили вземанията си срещу длъжника с молба от 04.08.2014 г. Вземанията им произтичат от предварителен договор за покупко-продажба от 23.07.2013 г. С подаденото възражение кредиторите оспорват включването на предявените от тях в срока по чл. 685 от ТЗ вземания в размер на 35.38 лева на ден по предварителен договор за покупко-продажба за периода от 05.08.2014 г. до изпълнение на задълженията по договора в списъка с неприети вземания. Поддържат, че така предявеното вземане е определяемо по размер, идентично е по основание с включените в списъка с приети вземания техни претенции, поради което следва да бъде прието в производството.

При разглеждане на възражението в производството по чл. 692, ал. 3 от ТЗ, синдикът заявява становище за неоснователност на възражението, а длъжникът не изразява становище по основателността на възражението.

Подаденото от кредиторите Любомир Давидов Божилов и Живка Иванова Божилова възражение е подадено от легитимирани лица в законоустановения срок, поради което е допустимо. Разгледано по същество възражението е неоснователно, по следните съображения:

Претендираното вземане се основава на уговорената в чл. 7.3 от предварителен договор от 23.07.2013 г. мораторна неустойка. Видно от посочения от кредиторите период за начисляване на неустойката - от 05.08.2014 г. до изпълнение на задълженията по договора, към датата на молбата за предявяване на това вземане, същото не е възникнало. Неустойката представлява отнапред уговорена отговорност за неизпълнение, при която изправната страна по договора не следва да доказва размера на претърпените вреди. За да се приеме, че такава се дължи, е необходимо да се направи преценка дали е налице фактическият състав, който поражда тази отговорност - т.е. дали е осъществена онази форма на неизпълнение, за която е уговорена отговорността. Това може да бъде направено само за факти, които са настъпили към момента на

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

предявяване на вземането. Макар да е уговорена в процент от неизплатената главница, неустойката не се превръща в лихва за забава, поради което и не може по аналогия да се присъжда за в бъдеще време, тъй като за този период не е ясно дали ще са налице съответните предпоставки. Ето защо предявеното вземане за начисляване на неустойка за бъдещ период не е изискуемо и ликвидно, а в списъка на приети, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ вземания, се включват единствено вземания, които са възникнали до датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност и към тази дата са изискуеми.

С оглед изложеното, съдът намира възражението на кредиторите Любомир Давидов Божилов и Живка Иванова Божилова за неоснователно, поради което следва да бъде оставено без уважение.

По възражение с вх. № 136048/17.11.2014 г. на кредитора Рами Леви /Рахамим Абуд Леви/ в частта, с която се оспорва включеното в списъка на приети вземания, предявени в срока по чл. 685 от ТЗ на **вземанията на „Ултрастрой" ЕООД**.

По възражение с вх. № 135981/17.11.2014 г. на кредитора „Рам инвестмънтс" ООД срещу включеното в списъка на приети вземания, предявени в срока по чл. 685 от ТЗ на **вземанията на „Ултрастрой" ЕООД**.;

По възражение с вх. № 135985/17.11.2014 г. на кредитора Мордехай Рамот срещу списъка с приети вземания по чл. 685, ал. 1 от ТЗ в частта, с която са приети предявените от **„Ултрастрой" ЕООД вземания**.

По възражение с вх. № 136915/19.11.2014 г. на длъжника „Витоша ризорт 2000" ООД срещу списъка с приети вземания по чл. 685, ал. 1 от ТЗ **в частта**, с която са приети **вземанията на „Ултрастрой" ЕООД**.

По възражения с вх. № 135978/17.11.2014 г. и с вх. № 135980/17.11.2014 г. на длъжника „Витоша ризорт 2000" ООД /възраженията са с идентично съдържание/ срещу списъка с приети вземания по чл. 685, ал. 1 от ТЗ в частта, с която са приети **вземанията на „Ултрастрой" ЕООД.**

Съдът намира, че гореописаните възражения следва да бъдат разгледани съвместно, тъй като се отнасят до оспорване на предявените в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ и вписани от синдика в списъка на приетите вземания вземания на „Ултрастрой" ЕООД.

С молба от 28.07.2014 г. „Ултрастрой" ЕООД предявява по реда на чл. 685, ал. 1 от ТЗ следните вземания срещу длъжника „Витоша ризорт 2000" ООД: 2 386 135.84 лева, представляващо главница по рамков договор от 30.07.2007 г. за строителство на проект „Апартаментни хотели с обществено обслужване в имот № 502 и № 754, в.з. Малинова долина – Бункера; 776 892.92 лева, представляващо лихва за забава върху главницата от датата на забавата до датата на решението за откриване на

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

производството по несъстоятелност; претендира и законната лихва от датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност до окончателното плащане; 224 552.60 лева, представляващо главница по договор от 16.06.2011 г. за довършителни работи на обекти с номерация от 1 до 10 в имот № 502 и № 754, в.з. Малинова долина – Бункера; 53 704.29 лева, представляващо лихва за забава върху главницата от датата на забавата до датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност; претендира и законната лихва от датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност до окончателното плащане; 127 950 лева разноски по несъстоятелността, присъдени с решение № 1010/30.06.2014 г., постановено по т.д. № 5019/2013 г. по описа на СГС, ТО, 5 състав, обявено в ТР при АВ на 04.07.2014 г.

На 10.11.2014 г. в ТР при АВ е обявен списъка на приетите вземания на кредиторите, предявени в срока по чл. 185, ал. 1 от ТЗ, в който списък са включени всички предявени от „Ултрастрой" ЕООД вземания. В законоустановения срок длъжникът и кредиторите Рами Леви, „Рам инвестмънтс" ООД и Мордехай Рамот подават възражения, с които оспорват така приетите вземания.

Кредиторите „Рам инвестмънтс" ООД, Рами Леви, Мордехай Рамот и длъжникът „Витоша ризорт 2000" ООД оспорват вземанията, с довода, че на „Ултрастрой" ЕООД не се дължи заплащане на възнаграждение за извършените СМР по рамковия договор, доколкото „Ултрастрой" ЕООД, в качеството си на изпълнител, не е представил банкова гаранция за заплащане на аванс, както и застрахователни полици по чл. 13.03 от рамковия договор. Неизпълнението на гореописаните задължения поставя „Ултрастрой" ЕООД в положение на неизправна страна по договора, поради което няма право да иска изпълнение на задължението на контрагента си без да предлага насрещно такова. Твърдят още, че „Ултрастрой" ЕООД не е изпълнил предвидените в договора и проекта СМР, съобразно уговореното. За това неизпълнение свидетелстват представените от изпълнителя 125 броя констативни актове обр. 19, които не са подписани от длъжника „Витоша ризорт 2000" ООД, респективно от лице с представителна власт по отношение на дружеството, както и съдържат множество забележки за неизпълнени основни СМР. Неизпълнението на описаните в констативните актове обр. 19 СМР е признато от молителя „Ултрастрой" ЕООД, първо с подписването на самите протоколи и второ с представянето им като доказателства по предявеното вземане. Установеното от изслушаната в производството по несъстоятелност СТЕ изпълнение на описаните в протоколите СМР не доказва по категоричен начин изпълнението им от страна на „Ултрастрой" ЕООД, доколкото вещото лице е извършило оглед на обекта повече от две години след последния съставен акт по строителството на проекта, през което време е възможно СМР да са извършвани и от други изпълнители. Дори да се приеме, че задължението на „Витоша ризорт 2000" ООД за

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

заплащане на СМР по рамковия договор е възникнало, то същото следва да бъде намалено със стойността на отбелязаните като недовършени СМР по представените от „Ултрастрой" ЕООД констативни актове обр.19. Освен това не може да се приеме, че „Ултрастрой" ЕООД е изпълнило съобразно уговореното в рамковия договор СМР на етап 10 от Проекта, както и че заплащане за този етап е дължимо. Това е така, тъй като съобразно уговореното в рамковия договор плащането на десетия изравнителен етап от Проекта е дължимо след подписването на протокол по чл. 19 от Рамковия договор. Кредитърт не е доказал и изискуемостта на предявеното вземане за главница, тъй като съобразно чл. 3.01, б. б) от рамковия договор изискуемостта на всяко плащане настъпва 5 дни след представяне на проформа фактура от изпълнителя. Дружеството не е представило каквито и да е било двустранно подписани счетоводни и/или други документи, които да отговарят на изискването на чл. 3.01, б. б) от договора и от които да е видно, че посочените суми /главници/ са приети и от двете страни. Дружеството е представило 29 проформа фактури, върху които определя размера на вземанията си, които обаче не са двустранно подписани, като същевременно не са представени и окончателни фактури, които да отговарят на изискванията на ЗСч. Поддържат още, че изпълнителят е забавил изпълнението на СМР, поради което дължи уговорената в договора мораторна неустойка. Затова синдикът е следвало да зачете направеното от длъжника „Витоша ризорт 2000" ООД възражение за прихващане на дължимата неустойка с претендираното от „Ултрастрой" ЕООД вземане до размера на последното. Сочат и други направени от длъжника възражения за прихващане, които синдикът е следвало да зачете. По отношение претендираното вземане по договор за строителство от 16.06.2011 г. и Анекс № 1 от 22.06.2011 г. към него в общ размер на 224 522.60 лв. твърдят, че „Ултрастрой" ЕООД не е изпълнило своите задължения по този договор. При условията на евентуалност твърдят, че не е настъпила изискуемостта на вземането за извършените СМР, тъй като в чл. 4, ал. 1 на Договора за строителство от 16.06.2011 г. изрично е предвидено, че заплащане на СМР по същия се извършва след издаване на оригинална фактура, а такава не е издадена от изпълнителя.

Длъжникът прави и възражение, че приетите вземания, основаващи се на договора от 30.07.2007 г., са погасени с изтичане на предвидената в закона кратка тригодишна давност, евентуално с изтичане на петгодишна давност.

Кредиторът Рами Леви излага и доводи за неоснователност на приетото вземане за разноски, присъдени с решението за откриване на производството по несъстоятелност. Прави възражение за прекомерност на присъдените с решението разноски за адвокатско възнаграждение, както и за изискуемостта на това вземане, тъй като решението, с което са присъдени разноските не е влязло в сила.

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:

При разглеждане на възражението в производството по чл. 692, ал. 3 от ТЗ, синдикът и оспореният кредитор заявяват становище за неоснователност на възраженията, а длъжникът и възразилите кредитори изразяват становище за основателност на възраженията.

Съдът намира възраженията на „Рам инвестмънтс" ООД за неоснователни. От ангажираните от кредитора „Ултрастрой" ЕООД към молбата за предявяване на вземанията писмени доказателства се установява съществуването на предявените вземания. Видно от тези доказателства между страните /кредиторът „Ултрастрой" ЕООД и длъжникът/ са възникнали валидни облигационни отношения по договорите от 30.07.2007 г. и 16.06.2011 г, част от съдържанието на които договори е задължението на длъжника, в качеството му на възложител, да заплати на кредитора, в качеството му на изпълнител, уговореното възнаграждение за извършените СМР.

Следва да се отбележи, че в производството по т. д. № 5019/2013г. по описа на СГС, 5 състав, образувано по молба на кредитора „Ултрастрой" ЕООД по чл. 625 от ТЗ е изследван подробно въпроса относно дължимостта и изискуемостта на същите вземания; събрани са доказателства, в т.ч. е изслушана и приета техническа експертиза относно извършените от строителя СМР. В мотивите на съдебното решение са изложени подробни съображения относно дължимостта и изискуемостта на вземанията на „Ултрастрой" ЕООД, както и относно неоснователността на направените от длъжника възражения за прихващане. В настоящето производство Съдът не може да се произнесе по направените от длъжника възражения за прихващане, доколкото същите касаят негови вземания, които не са безспорни и ликвидни и няма как да бъдат установени в производството по чл. 692, ал. 3 от ТЗ. Наведените от другите кредитори доводи за погасяване на претендираните от „Ултрастрой" ЕООД вземания чрез прихващане с насрещни вземания на длъжника и обосноваването на основателността на тези вземания на длъжника срещу „Ултрастрой" ЕООД, не следва да се разглеждат, доколкото кредитор не може да упражни права на длъжника и да прави възражения, които принадлежат на длъжника извън производство по реда на чл. 134 от ЗЗД.

Съдът намира направеното от длъжника възражение за изтекла погасителна давност на приетите вземания, основани на договора от 30.07.2011 г., за неоснователно. По отношение на предявеното вземане за главница се прилага установената в закона петгодишна давност. Вземането за възнаграждение за извършени СМР не е периодично плащане по смисъла на чл. 111, б. „в" от ЗЗД и за него се прилага петгодишна, а не тригодишна давност. От датата на изискуемост на предявените вземания за главница до датата на подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност не е изтекла петгодишната давност. Съгласно чл. 628а от ТЗ подаването на молба за откриване на производство по несъстоятелност от кредитор прекъсва давността относно вземането на

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

което молителят основава молбата си по чл. 625 от ТЗ. Давността спира да тече, докато трае производството по несъстоятелност. Съгласно ал. 3 на същия член, ако молбата по чл. 625 от ТЗ се отхвърли с влязло в сила решение, давността не се смята прекъсната. Действието на спирането на давността обаче се запазва. По аргумент от противното, уважаването на молбата на кредитора прекъсва давността относно вземането, на което молбата се основава, като считано от прекъсването започва да тече нова давност, съгласно правилата на ЗЗД. Независимо от това, че решението, с което се уважава молбата по чл. 625 от ТЗ не е влязло в сила, то същото подлежи на незабавно изпълнение. Докато продължава процедурата по обжалване и произнасяне с окончателно решение по постановения от съда по несъстоятелността съдебен акт, давност не тече. Ето защо към момента на направеното от длъжника възражение за погасяване на вземанията по давност, давността не е изтекла и това възражение се явява неоснователно.

Доводите, че приетото вземане за присъдените с решението на съда за откриване на производството по несъстоятелност разноски е неизискуемо, Съдът намира за неоснователни. Съдебното решение по чл. 630, ал. 1 от ТЗ не се ползва със сила на пресъдено нещо по отношение на установените вземания на кредитора – молител, но подлежи на незабавно изпълнение, на основание чл. 634 от ГПК, независимо от обжалването. В този смисъл постановеното решение подлежи на незабавно изпълнение и в частта на присъдените с него разноски.

С оглед изложеното, съдът намира възраженията за неоснователни, поради което следва да бъдат оставени без уважение.

По възражение с вх. № 136048/17.11.2014 г. на кредитора Рами Леви /Рахамим Абуд Леви/ в частта срещу неприемането на предявените от него в срока по чл. 685 и чл. 688 вземания.

С молба от 04.08.2014 г. Рами Леви предявява по реда на чл. 685, ал. 1 от ТЗ следните вземания срещу длъжника „Витоша ризорт 2000" ООД: 6 845 405 лева, представляващо главница по договор за заем от 07.04.2011 г.; 1 449 023.60 лева възнаградителна лихва по този договор до датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност; 55 415.52 лева, представляващо възнаградителна лихва по този договор от 30.06.2014 г. до 04.08.2014 г.; 586 749 лева, представляващо главница по договор за заем от 06.08.2012 г.; 73 164.24 лева възнаградителна лихва по този договор до датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност; 3 617.68 лева, представляващо възнаградителна лихва по този договор от 30.06.2014 г. до 04.08.2014 г.; 322 711.95 лева, представляващо главница по договор за заем от 19.02.2013 г.; 18 150.77 лева възнаградителна лихва по този договор до датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност; 1 775.27 лева, представляващо възнаградителна лихва по този договор от 30.06.2014 г. до 04.08.2014 г.

Рами Леви твърди, че е кредитор на длъжника по договори за

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

заем от 07.04.2011 г.; 06.08.2012 г. и 19.02.2013 г., сключени във връзка с финансирането на строителен проект, изграждан от „Витоша ризорт 2000" ООД - апартаментен комплекс „Витоша Вилидж", състоящ се от сгради с номера от 1 до 10 в поземлени имоти № 754, 501 и реална част от поземлен имот № 502 в гр. София, в.з. „Малинова долина - Бункера". Твърди, че на 07.04.2011 г. между него, в качеството на заемодател, длъжникът , в качеството на заемополучател и Мордехай Рамот е сключен договор за заем, съобразно който кредиторът се задължава да предостави на длъжника всички финансови средства, които са необходими за пълното завършване на проекта „Витоша Вилидж" при годишна лихва в размер на Юрибор + 5% надбавка за период от три години и в размер на Юрибор + 6% надбавка за допълнителния период от две години. Твърди, че сумата от 3 500 000 евро е предоставена от него на длъжника, съобразно уговореното в споразумението от 12.04.2011 г. към договора за заем от 07.04.2011 г., сключено между Рами Леви, Рами Леви Шивук Ха'Шикма" Лтд, дружество с ограничена отговорност, учредено в Израел, фирмен номер 511086738, длъжникът, „Рам инвестмънтс" ООД и Мордехай Рамот. В изпълнение на това споразумение кредиторът нарежда на дружеството Рами Леви Шивук Ха'Шикма" Лтд, да превежда от името и за сметка на Рами Леви заемната сума по банкова сметка на „Рам инвестмънтс" ООД в полза на длъжника. По тази схема са извършени няколко банкови превода /конкретно описани в молбата за предявяване на вземането/. Съобразно т.2.1. от споразумението от 12.04.2011 г. сумата от 3 500 000 Евро се счита предоставена на и усвоена изцяло от „Витоша ризорт 2000" ООД в момента, в който същата бъде преведена на „Рам инвестмънтс" ООД, а съобразно т.2.2. „Витоша ризорт 2000" ООД дължи връщането й на заемодателя Рами Леви, ведно с дължимата върху нея лихва, в сроковете и съобразно другите условия, предвидени в договора от 07.04.2011 г. Съобразно т. 7 на договора от 07.04.2011 г. длъжникът се задължава да върне на кредитора сумата от 3 500 000 евро в срок от 3 години от датата на първото плащане, като Мордехай Рамот ще има право да удължи срока за връщане на заема с допълнителен срок от 2 години. Първото плащане е осъществено на 12.04.2011 г., като съобразно цитираните разпоредби заемът от 3 500 000 евро става изискуем на 12.04.2014 г. Рамот се е възползвал от правото си да удължи срока за връщане на заема с допълнителен период от 2 години с уведомление от 04.02.2014 г„ получено на 20.02.2014 г. Така срокът за връщане на заема от 3 500 000 евро изтича на 12.04.2016 г. Сочи, че вземанията му, произтичащи от договора за заем от 04.07.2011 г. за главница от 3 500 000 евро, ведно с лихвите, включително и тези, които ще останат дължими или които биха възникнали при последващи изменения,

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

новирания и/или удължаване на сроковете за усвояване са обезпечени с първа по ред договорна ипотека, учредена от длъжника в полза на кредитора върху собствени на дружеството недвижими имоти, представляващи сгради с номера от 1 до 10, заедно с прилежащия им терен, находящи се в гр. София, имот: 502 и 754, в.з. „Малинова долина - Бункера", съобразно Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 161, том I, рег. № 1614, дело № 118/11.05.2011 г. на Нотариус Христина Влахова, рег. № 628 на ИК, с район на действие - Софийски районен съд. Твърди, че на 06.08.2012 г. между него, длъжникът и Мордехай Рамот е сключен договор за заем, по силата на който Леви се задължава да предостави на длъжника сумата от 300 000 евро при същите условия и срокове, както вече отпуснатия заем от 3 500 000 евро по договора от 07.04.2011 г. На 14.08.2012 г. между Рами Леви, Рами Леви Шивук Ха'Шикма" Лтд, дружество с ограничена отговорност, учредено в Израел, длъжникът, „Рам инвестмънтс" ООД и Мордехай Рамот е сключено споразумение към договора за заем от 06.08.2012 г., с което страните са констатирали, че Рами Леви Шивук Ха'Шикма" Лтд е превело на „Рам инвестмънтс" ООД сумата от 300 000 евро, която сума представлява заем, предоставен на „Витоша ризорт 2000" ООД от Рами Леви, съобразно договора за заем от 06.08.2012 г. Съгласно т. 3.1. от споразумението сумата от 300 000 евро се счита за предоставена на и усвоена изцяло от „Витоша ризорт 2000" ООД в момента, в който същата е преведена на „Рам инвестмънтс" ООД. Сумата от 300 000 евро е преведена от Рами Леви Шивук Ха'Шикма" Лтд на „Рам инвестмънтс" ООД с конкретно посочени в молбата за предявяване на вземането банкови преводи. Съобразно т. 2 на договора от 06.08.2012 г. „Витоша ризорт 2000" ООД се е задължило да върне на Леви сумата от 300 000 евро при същите условия и срокове или в срок от 3 години от датата на първото плащане, като Мордехай Рамот ще има право да удължи срока за връщане на заема с допълнителен срок от 2 години /т. 7 от договора от 07.04.2011 г./. Първото плащане е извършено на 30.05.2012 г., като срокът за връщането му изтича на 30.05.2015 г. Възнаградителната лихва върху главницата от 300 000 Евро е определена съобразно предвиденото в т. 4 от договора от 07.04.2011 г. - годишна лихва в размер на Юрибор + 5% надбавка за период от три години и в размер на Юрибор + 6% надбавка за допълнителния период от две години, на основание т. 2 от договора от 06.08.2012 г., който предвижда, че заемът е отпуснат при същите срокове и условия, както вече отпуснатия заем от 3 500 000 Евро по договора от 07.04.2011 г. Вземанията на Рами Леви по този договор са обезпечени е първа по ред договорна ипотека, учредена от длъжника в негова полза върху собствени на дружеството недвижими имоти, представляващи сгради с номера от 1 до 10, заедно с прилежащия им

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

терен, находящи се в гр. София, имот: 502 и 754, в.з. „Малинова долина - Бункера", съобразно Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 161, том I, рег. № 1614, дело № 118/11.05.2011 г. на Нотариус Христина Влахова, рег. № 628 на НК, с район на действие - Софийски районен съд. Това е така, тъй като допълнителният заем от 300 000 евро е отпуснат при същите условия, както заема от 3 500 000 евро по договора от 07.04.2011 г., като съобразно т. 5 от споразумението от 14.08.2012 г. към договора за заем от 06.08.2012 г. страните изрично са се съгласили, че гореописаната ипотека обезпечава и задълженията на „длъжника, произтичащи от договора за заем от 06.08.2012 г. На 19.02.2013 г. между кредиторът, длъжникът и Мордехай Рамот е сключен договор за заем, по силата на който кредитърт се задължава да предостави на длъжника сумата от 165 000 евро, се е задължил да предостави, при същите условия и срокове както вече отпуснатия заем от 3 500 000 евро по договора от 07.04.2011 г. Сумата от 165 000 Евро е предоставена от Леви на длъжника, съобразно уговореното в споразумение от 19.02.2013 г. към договора за заем от 19.02.2013 г.. сключено между Рами Леви, Рами Леви Шивук Ха'Шикма" Лтд, дружество с ограничена отговорност, учредено в Израел, длъжникът, „Рам инвестмънтс" ООД и Мордехай Рамот. Съгласно уговореното в споразумението Леви нарежда на изрелското дружество да превежда от името и за сметка на Рами Леви заемната сума от 165 000 евро на „Рам инвестмънтс" ООД в полза на длъжника с преводи по банков път. Съобразно т. 2.1. от споразумението от 19.02.2013 г. сумата от 165 000 евро се счита редоставена на и усвоена изцяло от длъжника в момента, в който същата бъде преведена на „Рам инвестмънтс" ООД, а съобразно т.2.2. длъжникът дължи връщането й на заемодателя Леви, ведно с дължимата върху нея лихва, в сроковете и съобразно другите условия, предвидени в договора от 07.04.2011 г. Съобразно т. 2 на договора от 19.02.2013 г. длъжникът се задължава да върне на Леви сумата от 165 000 евро при същите условия и срокове или в срок от 3 години от датата на първото плащане, като Мордехай Рамот ще има право да удължи срока за връщане на заема с допълнителен срок от 2 години /т. 7 от договора от 07.04.2011 г./. Първото плащане е извършено на 19.02.2013 г., като срокът за връщането му изтича на 19.02.2016 г. Възнаградителната лихва върху главницата от 165 000 евро е определена съобразно предвиденото в т. 4 от договора от 07.04.2011 г. - годишна лихва в размер на Юрибор + 5% надбавка за период от три години и в размер на Юрибор + 6% надбавка за допълнителния период от две години, на основание т. 2 от договора от 06.08.2012 г., който предвижда, че заемът е отпуснат при същите срокове и условия, както вече отпуснатия заем от 3 500 000 Евро по договора от 07.04.2011 г. Вземанията на Рами Леви по този договор са обезпечени е първа по ред договорна ипотека, учредена от длъжника в

негова полза върху собствени на дружеството недвижими имоти, представляващи сгради с номера от 1 до 10, заедно с прилежащия им терен, находящи се в гр. София, имот: 502 и 754, в.з. „Малинова долина - Бункера", съобразно Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 161, том I, рег. № 1614, дело № 118/11.05.2011 г. на Нотариус Христина Влахова, рег. № 628 на НК, с район на действие - Софийски районен съд. Това е така, тъй като допълнителният заем от 165 000 евро е отпуснат при същите условия, както заема от 3 500 000 евро по договора от 07.04.2011 г., като съобразно т. 3 от договора за заем от 19.02.2013 г. страните изрично са се съгласили, че гореописаната ипотека обезпечава и задълженията на длъжника, произтичащи от този договор.

На 10.11.2014 г. в ТР при АВ е обявен списъка на неприетите вземания на кредиторите, предявени в срока по чл. 185, ал. 1 от ТЗ, в който списък са включени всички предявени от Рами Леви вземания.

С молба от 03.10.2014 г. Рами Леви предявява по реда на чл. 688, ал. 1 от ТЗ следните вземания срещу длъжника „Витоша ризорт 2000" ООД: 173 980.86 лева, представляващо главница по договор за заем от 15.05.2006 г.; 135 681.21 лева възнаградителна лихва по този договор до датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност; 6447.77 лева, представляващо възнаградителна лихва по този договор от 30.06.2014 г. до 03.10.2014 г.; 1 603 759.44 лева, представляващо главница по договор за заем от 01.02.2008 г.; 709 286.89 лева възнаградителна лихва по този договор до датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност; 48 162.06 лева, представляващо възнаградителна лихва по този договор от 30.06.2014 г. до 03.10.2014 г.; 630 014.73 лева, представляващо главница по договор за заем от 06.06.2006 г.; 541 755.77 лева възнаградителна лихва по този договор до датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност; 24 389.51 лева, представляващо възнаградителна лихва по този договор от 30.06.2014 г. до 03.10.2014 г.; 214 764.20 лева, представляващо главница по договор за заем от 19.11.2007 г.; 142 771.66 лева възнаградителна лихва по този договор до датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност; 7444.58 лева, представляващо възнаградителна лихва по този договор от 30.06.2014 г. до 03.10.2014 г.

Рами Леви твърди, че е кредитор на длъжника по договори за заем от 15.05.2006 г.; 01.02.2008 г.; 06.06.2006 г. и 19.11.2007 г., сключени във връзка с финансирането на строителен проект, изграждан от „Витоша ризорт 2000" ООД - апартаментен комплекс „Витоша Вилидж", състоящ се от сгради с номера от 1 до 10 в поземлени имоти № 754, 501 и реална част от поземлен имот № 502 в гр. София, в.з. „Малинова долина - Бункера". Твърди, че на 15.05.2006 г. между него, в качеството на заемодател, длъжникът, в качеството на заемополучател и „Рами Леви Шивук Ха'Шикма" Лтд, дружество с ограничена отговорност, учредено в Израел, фирмен

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:

номер 511086738 е сключен договор за заем, съобразно който кредиторът се задължава да предостави на длъжника 100 000 евро при годишна лихва от 8% със срок за погасяване на заема заедно с дължимите лихви до 31.12.2016 г. Твърди, че в изпълнение на този договор е превел на длъжника суми в общ размер на 23 000 евро, съответно на 09.02.2007 г. сумата от 12 000 евро; на 16.04.2007 г. сумата от 6000 евро и на 19.09.2007 г. сумата от 5000 евро. Съобразно т. 2 от договора за заем от 15.05.2006 г., заемът ще бъде отпуснат от Леви чрез плащания, извършвани от него като физическо лице и/или чрез плащания, извършвани от дружеството Леви Шивук Ха'Шикма" Лтд, в което същият е съдружник и директор, като всички суми, платени от Леви Шивук Ха'Шикма" Лтд на длъжника ще се считат за заем, предоставен от Рами Леви на длъжника. В съответствие с уговореното дружеството Леви Шивук Ха'Шикма" Лтд превежда от името и за сметка на Леви част от заемната сума в общ размер на 65 955 евро по банков път. Съобразно т. 5 на договора от 15.05.2006 г. длъжникът се задължава да върне на Рами Леви заемната сума в срок до 31.12.2016 г. Вземанията на Рами Леви по този договор не са обезпечени. Твърди, че на 16.06.2006 г. между него и длъжника е сключен договор за заем, с който страните уговарят, че че всички плащания, извършени от Хар Ноф Парк Лтд., фирмен номер 513732305 към длъжника, в съответствие с неотменимо нареждане от 06.06.2006 г. до Хар Ноф Парк Лтд., ще се считат за заем, предоставен от Рами Леви на длъжника при годишна лихва от 8% със срок за погасяване на заема заедно с дължимите лихви до 31.12.2016 г. В изпълнение на това споразумение Хар Ноф Парк Лтд. Банкови преводи в полза на длъжника в общ размер на 439 954.42 евро. Вземанията на Рами Леви по този договор не са обезпечени. Твърди, че на 19.11.2007 г. между между него, в качеството на заемодател, длъжникът, в качеството на заемополучател и „Рами Леви Шивук Ха'Шикма" Лтд, дружество с ограничена отговорност, учредено в Израел, фирмен номер 511086738 е сключен договор за заем, съобразно който Рами Леви се задължава да предостави на длъжника заем в размер до 150 000 щатски долара при годишна лихва от 8% със срок за погасяване на заема заедно с дължимите лихви до 31.12.2016 г. Съобразно т. 2 от договора за заем от 19.11.2007 г., заемът ще бъде отпуснат от Леви чрез плащания, извършвани от него като физическо лице и/или чрез плащания, извършвани от дружеството „Рами Леви Шивук Ха'Шикма" Лтд, в което същият е съдружник и директор, като всички суми, платени от „Рами Леви Шивук Ха'Шикма" Лтд на длъжника ще се считат за заем, предоставен от Леви на длъжника. В съответствие с уговореното дружеството „Рами Леви Шивук Ха'Шикма" Лтд превежда от името и за сметка на Леви заемната сума от 149 975 щатски долара с банков превод от 19.11.2007 г. Вземанията на Рами Леви

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

по този договор не са обезпечени. Твърди, че на 01.02.2008 г. между между него, в качеството на заемодател, длъжникът, в качеството на заемополучател и „Рами Леви Шивук Ха'Шикма" Лтд, дружество с ограничена отговорност, учредено в Израел, фирмен номер 511086738 е сключен договор за заем, съобразно който Рами Леви се задължава да предостави на длъжника заем в размер до 1 100 000 евро при годишна лихва от 8% със срок за погасяване на заема заедно с дължимите лихви до 31.12.2016 г. В изпълнение на договора за заем от 01.02.2008 г. Леви превежда на длъжника на 08.02.2008 г. сумата от 9122.18 евро. Съобразно т. 2 от договора за заем от 01.02.2008 г., заемът ще бъде отпуснат от Леви чрез плащания, извършвани от него като физическо лице и/или чрез плащания, извършвани от дружеството „Рами Леви Шивук Ха'Шикма" Лтд, в което същият е съдружник и директор, като всички суми, платени от „Рами Леви Шивук Ха'Шикма" Лтд на длъжника ще се считат за заем, предоставен от Леви на длъжника. В съответствие с уговореното дружеството „Рами Леви Шивук Ха'Шикма" Лтд превежда от името и за сметка на Леви заемна сума в общ размер от 494 000 евро с преводи по банков път. На 07.07.2010 г. между страните по договора за заем е подписано споразумение, съобразно което с цел погасяване на кредит на длъжника към „Емпорики Банк България" ЕАД, Рами Леви се задължава да преведе на длъжника по сметка за обслужване на кредита чрез дружеството „Рами Леви Шивук Ха'Шикма" Лтд сумата от 1 462 982 евро изцяло или на отделни части. Сумите са преведени на длъжника по банков път. Вземанията на Рами Леви по този договор не са обезпечени.

На 10.11.2014 г. в ТР при АВ е обявен списъка на неприетите вземания на кредиторите, предявени в срока по чл. 188, ал. 1 от ТЗ, в който списък са включени всички предявени от Рами Леви вземания. В обявения в ТР списък на неприети вземания е допусната очевидна техническа грешка, като крайната дата на периода за претендираното вземане за възнаградителна лихва на Рами Леви в размер на 7444.58 лева по договор за заем от 19.11.2007 г. неправилно е посочена „04.08.2014 г.", а следва да бъде „03.10.2014 г." /датата на молбата, с която е предявено това вземане/. Констатираната от съда неточност при изписването на датата представлява техническа грешка и няма пречка с настоящето определение съдът да поправи същата.

При разглеждане на възражението в производството по чл. 692, ал. 3 от ТЗ, синдикът заявява становище за неоснователност на възражението, а длъжникът и възразилият кредитор изразяват становище за основателност на възражението.

Съдът, след като се запозна с приложените към молбата за предявяване на вземанията доказателства, намира възражението за неоснователно. Не се установява наличието на сключени между кредитора

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

и длъжника договори за заем. Валидността на договора за заем не е обвързана със спазването на някаква форма, а е необходимо страните да постигнат съгласие и вещта – предмет на договора, да бъде предадена. От представените доказателства не се установява наличието на твърдяните договори за заем. Доказателство за наличието на заемните правоотношения между кредитора и длъжника не са представените договори за заем и сключените към тях споразумения, тъй като от тях не се установява получаването на парите – предмет на договорите за заем /предвид реалния характер на договора за заем следва да установи предаване на вещта – предмет на договора/. Представените платежни нареждания и извлечения от банкови сметки също не са доказателство за предоставен заем от страна на кредитора в полза на длъжника, доколкото от една страна от съдържанието им не може да се обоснове извод за основанието, на което са предоставени тези средства, а от друга част от сумите са платени от лица, различни от кредитора, поради което не може да се приеме, че същите доказват сключен заем между Леви и длъжника. Следва да се има предвид, че страни по твърдяните договори са свързани по смисъла на § 1 от ДР на ТЗ страни /заемодателят е съдружник в дружеството длъжник и в дружеството „Рам инвестмънтс" ООД и съдружник и директор на дружеството Леви Шивук Ха'Шикма" Лтд/. Това създава съмнение относно действителността на постигнатите между страните договорености.

Предвид изложеното, Съдът намира, че възражението следва да бъде оставено без уважение.

По възражение с вх. № 136915/19.11.2014 г. на длъжника „Витоша ризорт 2000" ООД срещу списъка с приети вземания, предявени в срока по чл. 688, ал. 1 от ТЗ в частта, с която са приети вземанията на Ирина Александрова Новикова.

С молба от 03.10.2014 г. Ирина Александрова Новикова предявява по реда на чл. 688, ал. 1 от ТЗ следните вземания срещу длъжника „Витоша ризорт 2000" ООД: 230 191.41 лева, основаващо се на дължими суми по развален предварителен договор от 03.07.2008 г. за покупко-продажба на недвижим имот и строителство на апартамент; 69 057.81 лева – неустойка по чл. 5.4 от този договор и 1173.50 лева разноски за адвокатско възнаграждение.

На 10.11.2014 г. в ТР при АВ е обявен списъка на приетите вземания на кредиторите, предявени в срока по чл. 188, ал. 1 от ТЗ, в който списък са включени всички предявени от Новикова вземания.

Новикова твърди, че между страните е сключен предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот и строителство, с който е уговорено продавачът да снабди сградата с удостоверение за въвеждане в експлоатация в срок до 30.05.2009 и да прехвърли правото на собственост на имота не по-късно от един месец от издаване на удостоверението за въвеждане в експлоатация. С нотариална покана от 23.08.2012 г., връчена на същата дата, продавачът е поканен в срок до 30.08.2012 г. да предостави:

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

разрешение за ползване, като в случай че същото не бъде сторено, купувачът ще счита предварителният договор за развален. Отправена е и покана за връщане на заплатените по договора суми и дължимата при разваляне неустойка в седемдневен срок, считано от 30.08.2012 г. В дадения срок продавачът не се явил и не е изпълнил задълженията си /съставен е констативен нотариален протокол от същата дата/, поради което Новикова поддържа, че договорът следва да се счита развален, съответно на 07.09.2012 г. възниква задължение за връщане на платените суми по договора и за плащане на уговорената с договора неустойка. Поддържа, че е платила дължимите от нея суми в уговорените срокове, а именно: сумата от 65 386.50 евро, от които се приспадат 3000 евро заплатени като депозит, сумата е платена на 10.07.2008 г., при уговорен срок на плащане до 14.07.2008 г.; сумата от 52 309.20 евро, платена на 17.09.2008 г., при уговорен срок на плащане до 30.09.2008 г. Останала е неплатена единствено сумата от 13077.30 евро, но страните са уговорили, че тази сума се дължи при подписване на нотариалния акт, а такъв не е подписан по вина на дружеството длъжник, съответно не е настъпил падежа за плащане на тази сума.

Длъжникът оспорва тези вземания, с твърдението, че същите са погасени с кратка тригодишна давност, евентуално петгодишна по чл. 110 ЗЗД. Твърди, че правото да се развали договорът на този кредитор също е погасено по давност. Поддържа, че не е налице неизпълнение от негова страна, напротив сочи, че този кредитор първи е изпаднал в забава, поради което и не може да упражни правото си да развали договора.

При разглеждане на възражението в производството по чл. 692, ал. 3 от ТЗ, синдикът и оспореният кредитор заявяват становище за неоснователност на възражението и направеното възражение за погасителна давност, а длъжникът изразява становище за основателност на възражението.

Съдът намира направеното възражение за неоснователно. От представените от кредитора към молбата за предявяване на вземането писмени доказателства се установява съществуването на предявените вземания. От платежните нареждания се установява, че Новикова е заплатила в уговорените от страните срокове първите две вноски по договора. Падежът на третата вноска не е настъпил, доколкото същият е обвързан с подписването на нотариален акт, а такъв не е подписан. Следователно Новикова се явява изправна страна по договора. Длъникът не установи да е изпълнил задълженията си, неизпълнението на които задължения е обусловило предприемането на действия по разваляне на договора. Развалянето е самостоятелно правно средство, което е предоставено на изправната страна по договора и само тя може да го упражни, защото то има за цел да защити интересите на изправния кредитор, който не е получил дължимото изпълнение. Следователно разваляне може да иска само изправната страна по договора, т. е. тази,

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

която е изпълнила всички поети с договора задължения. В случая от представените доказателства се установява, че купувачът по договора е изпълнил своите задължения. Разваляне не може да настъпи автоматично и за да настъпи правната промяна по разваляне е необходимо да има изявление от кредитора до длъжника. В случая изявлението на кредитора за разваляне на договора е достигнало до длъжника, като неизпълнението не е незначително с оглед интереса на кредитора, съобразен с предмета на договора. Даден е срок за изпълнение, в рамките на който длъжникът не е изпълнил своето задължение, поради което договорът следва да се счита развален от 31.08.2012 г. Съдът намира за неоснователно възражението на длъжника, че правото да се иска разваляне е погасено по давност. Вземането на кредитора се погасява, ако не е упражнил правата си с изтичането на определен от закона срок. Според чл. 114, ал. 1 от ЗЗД, срокът на погасителната давност тече от деня, в който дадено вземане става изискуемо и следователно, при безсрочните задължения - с изтичане срока на поканата на кредитора. Правото да се иска разваляне на договора се погасява с петгодишна давност, която съгласно чл. 114, ал. 1 от ЗЗД започва да тече с настъпване на изискуемостта. Началният момент, от който купувачът е могъл да претендира разваляне на договора е изтичане срока на изпълнението му, като всяко признание на задължението, в. т. и чрез изпълнение на договора съставлява прекъсване на давността по смисъла на чл. 116, б. „а" ЗЗД. Видно от договора длъжникът е следвало да изпълни задължението, неизпълнението на което е причина за разваляне на договора, до 30.05.2009 г. Следователно, към датата на разваляне на договора, правото на кредитора да претендира разваляне на договора не е погасено, тъй като не е изтекъл определения в чл. 87, ал. 5 от ЗЗД петгодишен давностен срок.

От датата на разваляне на договора – 31.08.2012 г. започва да тече погасителната давност за вземането за неустойка и дадените по договора суми, съответно към датата на предявяване на вземането /03.10.2014 г./ не е изтекла предвидената в чл. 111, б. „б" от ЗЗД давност.

С оглед изложеното, съдът намира възражението на длъжника за неоснователно, поради което следва да бъде оставено без уважение.

По възражение с вх. № 135983/17.11.2014 г. на кредитора „Рам инвестмънтс" ООД срещу включването в списъка с неприети вземания по чл. 688, ал. 1 от ТЗ на предявените от него вземания.

С молба от 02.10.2014 г. „Рам инвестмънтс" ООД предявява по реда на чл. 688, ал. 1 от ТЗ следните вземания срещу длъжника „Витоша ризорт 2000" ООД: 768 132 лева, представляващо двоен размер на задатък, даден по предварителен договор от 14.05.2008 г.; 1 272 115.85 лева, представляващо неустойка по споразумение към този договор; претендира законната лихва от датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност до окончателното плащане; 1 577 603.77, представляващо двоен размер на задатък, даден по предварителен договор от 26.02.2009 г.;

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

2 622 911.78 лева, представляващо неустойка по споразумение към този договор; претендира законната лихва от датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност до окончателното плащане.

Кредиторът „Рам инвестмънтс" ООД твърди, че има вземания срещу длъжника, произтичащи от неизпълнението на предварителен договор от 14.05.2008 г. в общ размер на 1 043 162.16 евро, от които сумата от 392 739.66 евро, представляваща двойния размер на платения задатък и сумата от 650 422.50 евро неустойка. Твърди, че на 14.05.2008 г. между него и длъжника е сключен предварителен договор за покупко-продажба на имоти, находящи се в комплекс Апартаментни хотели с обществено обслужване „Витоша Вилидж" в процес на изграждане в поземлени имоти № 502 и № 754 от кадастрални листи 738/755 по плана на гр. София, Район Витоша, м. „Малинова долина - Бункера". В чл. 3.1., ал. 1 от договора е предвидена продажна цена на имотите в размер на 2 601 690 евро с ДДС, платима както следва: капаро /задатък/ в размер на 196 369.83 евро, платим в деня на подписване на договора, а остатъкът от 2 405 320.17 евро се заплаща преди нотариалното изповядване на сделката. Поддържа, че капарото от 196 369.83 евро в левовата му равностойност от 384 066.34 лева е платено с банков превод от 14.05.2008 г. За така извършеното плащане длъжникът издава на кредитора фактура №3/14.05.2008 г. на стойност 315 612.29 лева с ДДС и фактура № 4/14.05.2008 г. на стойност 68 454.05 лева с ДДС. Съобразно чл. 4.1. от договора от 14.05.2008 г. длъжникът се задължи да прехвърли на кредитора правото на собственост върху Обектите не по-късно от 6 месеца от деня на подписване на акт обр. 16 за сградите при условие, че продажната цена е платена в пълен размер, като съобразно чл. 2.2., ал. 1 длъжникът следва да осигури издаване на разрешение за ползване на сградите в срок до 31.12.2014 г. На 02.04.2013 г. е сключен Анекс № 1 към предварителния договор, с който е договорено, че правото на собственост върху обектите ще бъде прехвърлено не по- късно от 12 месеца от деня на подписване на акт обр. 16 за сградите при условие, че продажната цена е платена в пълен размер. На 13.05.2013 г. е подписано споразумение към предварителния договор от 14.05.2008 г., съобразно което длъжникът се задължава да осигури издаването на разрешение за ползване на сградите, в които се намират обектите, в срок до 15.07.2013 г. и да прехвърли на кредитора правото на собственост върху имотите не по-късно от 30 дни от издаването на разрешението за ползване. Страните договарят, че при неизпълнение в срок на тези задължения, кредиторът ще има правото да развали предварителния договор от 14.05.2008 г. и да получи платения задатък в двоен размер, както и неустойка в размер на 25% от уговорената продажна цена. Предвид неизпълнението от страна на длъжника на задълженията да снабди

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

кредитора с разрешение за ползване на сградите и да прехвърли правото на собственост в уговорените в споразумението от 13.05.2013 г. срокове, с уведомление от 10.09.2013 г„ получено от длъжника на същата дата, кредиторът го уведомява, че разваля предварителния договор от 14.05.2008 г. и иска в 3-дневен срок от получаването на уведомлението да му бъдат заплатени дължимия задатък в двоен размер и уговорената неустойка. Тези вземания на кредитора са необезпечени. Кредиторът „Рам инвестмънтс" ООД твърди, че има вземания срещу длъжника, произтичащи от неизпълнението на предварителен договор от 26.02.2009 г. в общ размер на 2 147 689.50 евро, от които сумата от 806 616 евро, представляваща двойния размер на платения задатък и сумата от 1 341 073.50 евро неустойка. Твърди, че на 26.02.2009 г. между него и длъжника е сключен предварителен договор за покупко-продажба на имоти, находящи се в комплекс Апартаментни хотели с обществено обслужване „Витоша Вилидж" в процес на изграждане в поземлени имоти № 502 и № 754 от кадастрални листи 738/755 по плана на гр. София, Район Витоша, м. „Малинова долина - Бункера". В чл. 3.1., ал. 1 от договора е предвидена продажна цена на имотите в размер на 5 364 294 евро с ДДС, платима както следва: капаро /задатък/ в размер на 403 308 евро, платим в срок до 01.05.2009 г., а остатъкът от 4 960 986 евро се заплаща преди нотариалното изповядване на сделката. Поддържа, че капарото е платено с банков превод от 02.04.2009 г. За така извършеното плащане длъжникът издава на кредитора три фактури, съответно от 26.02.2009 г.; 30.03.2009 г. и 02.04.2009 г. Съобразно чл. 4.1. от договора от 26.02.2009 г. длъжникът се задължи да прехвърли на кредитора правото на собственост върху имотите не по-късно от 6 месеца от деня на подписване на акт обр. 16 за сградите при условие, че продажната цена е платена в пълен размер, като съобразно чл. 2.2., ал. 1 длъжникът следва да осигури издаване на разрешение за ползване на сградите в срок до 31.12.2014 г. На 02.04.2013 г. е сключен Анекс № 1 към предварителния договор, с който е договорено, че правото на собственост върху обектите ще бъде прехвърлено не по- късно от 12 месеца от деня на подписване на акт обр. 16 за сградите при условие, че продажната цена е платена в пълен размер. На 13.05.2013 г. е подписано споразумение към предварителния договор от 26.02.2009 г., съобразно което длъжникът се задължава да осигури издаването на разрешение за ползване на сградите, в които се намират обектите, в срок до 15.07.2013 г. и да прехвърли на кредитора правото на собственост върху имотите не по-късно от 30 дни от издаването на разрешението за ползване. Страните договарят, че при неизпълнение в срок на тези задължения, кредиторът ще има правото да развали предварителния договор от 26.02.2009 г. и да получи платения задатък в двоен размер, както и

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

неустойка в размер на 25% от уговорената продажна цена. Предвид неизпълнението от страна на длъжника на задълженията да снабди кредитора с разрешение за ползване на сградите и да прехвърли правото на собственост в уговорените в споразумението от 13.05.2013 г. срокове, с уведомление от 10.09.2013 г„ получено от длъжника на същата дата, кредиторът го уведомява, че разваля предварителния договор от 14.05.2008 г. и иска в 3-дневен срок от получаването на уведомлението да му бъдат заплатени дължимия задатък в двоен размер и уговорената неустойка. Тези вземания на кредитора са необезпечени.

На 10.11.2014 г. в ТР при АВ е обявен списъка на неприетите вземания на кредиторите, предявени в срока по чл. 188, ал. 1 от ТЗ, в който списък са включени всички предявени от „Рам инвестмънтс" ООД вземания.

При разглеждане на възражението в производството по чл. 692, ал. 3 от ТЗ, синдикът заявява становище за неоснователност на възражението, а длъжникът и възразилият кредитор изразяват становище за основателност на възражението.

Съдът, след като се запозна с приложените към молбата за предявяване на вземанията доказателства, намира възражението за неоснователно. Съдът намира, че от събраните доказателства не се установи за кредитора да е възникнало правото да развали предварителните договори. Разваляне е самостоятелно правно средство, което е предоставено на изправната страна по договора и само тя може да го упражни, защото то има за цел да защити интересите на изправния кредитор, който не е получил дължимото изпълнение. Разпоредбата на чл. 87 ЗЗД дава право на кредитора по един двустранен договор да го развали, когато длъжникът не изпълни задължението си поради причина, за която той отговаря. В случая не се доказа, че е налице неизпълнение от страна на длъжника по договорите на задължение, което неизпълнение се дължи на причина, за която длъжникът отговаря. Освен това, предвид обстоятелството, че страни по договора са свързани по смисъла на § 1 от ДР на ТЗ лица /дружествата са с един и същ управител и едни и същи съдружници/ се поражда съмнение относно действителността на постигнатите между страните със сключените допълнителните споразумения договорености, предвиждащи по-кратки от първоначално договорените срокове за изпълнение от страна на длъжника. Сключените между страните договори и споразумения са частни диспозитивни документи, без достоверна дата и подписани от свързани лица, поради което може да се приеме, че те са създадени за целите на настоящето производство. Индиция за това е и обстоятелстовто, че е договорено задължение за длъжника при разваляне на договора да върне задатъка в двоен размер и да плати неустойка в размер на 25 % от уговорената продажна цена, което е в противоречие с обичайната търговска практика и

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

предвидената с разпоредбата на чл. 93, ал. 2 от ЗЗД обезщетително-наказателна функция на задатъка. От една страна, задатъкът представлява средство за обезщетяване на изправната страна за вредите от неизпълнението, а от друга - наказание за неизправната страна, допуснала неизпълнението и станала причина изправната страна да се откаже от договора. В случая страните са уговорили освен дължимостта на задатъка в двоен размер, длъжникът да дължи и неустойка, която обезщетява същите вреди като задатъка.

Предвид изложеното, Съдът намира, че възражението следва да бъде оставено без уважение.

По възражение с вх. № 135987/17.11.2014 г. на кредитора Мордехай Рамот срещу включването на предявените от него вземания в списъка с неприети вземания по чл. 688, ал. 1 от ТЗ.

С молба от 03.10.2014 г. Мордехай Рамот предявява по реда на чл. 688, ал. 1 от ТЗ следните вземания срещу длъжника „Витоша ризорт 2000" ООД: 7 379 986.15 лева, представляващо главница в евро по договор за заем от 14.02.2006 г.; 3 235 640.39 лева възнаградителна лихва по този договор до датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност; 153 665.46 лева, представляващо възнаградителна лихва от 30.06.2014 г. до 03.10.2014 г.; 1 011 461.21 лева, представляващо главница в щатски долари по договор за заем от 14.02.2006 г.; 546 935.53 лева възнаградителна лихва по този договор до датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност; 21 062.42 лева, представляващо възнаградителна лихва от 30.06.2014 г. до 03.10.2014 г.; 757 575.95 лева, представляващо главница по договор за заем от 14.02.2006 г.; 122 170.92 лева възнаградителна лихва по този договор до датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност; 15 774.19 лева, представляващо възнаградителна лихва от 30.06.2014 г. до 03.10.2014 г.; 11.200 лева, представляващо допълнителна парична вноска въз основа на протокол от 24.10.2005 г. на съдружниците във „Витоша ризорт 2000" ООД.

Кредиторът твърди, че предявеното вземане произтича от договор за паричен заем от 14.02.2006г., с който се задължава да предостави на длъжника паричен заем до 8 мил. евро., който заем да бъде използван за построяване на Апартаментен комплекс от десет броя сгради в комплекс от затворен тип" Витоша вилидж ". Този договор е измен с два анекса - № 1 от 29.03.2006г. и № 2 от 19.01.2007 г. Съгласно чл. 2 от Анекс № 2, заемната сума може да се предостави в евро, щатски долари и/или лева, като се връща във валутата, в която е предоставена, ведно с дължимата възнаградителна лихва. В чл. 1 на същия анекс страните са се съгласили, че сумата предмет на договора за заем може да бъде предоставена, както от заемаодателя Мордехай Рамот, така и от посочени от него трети лица: Рина Рамот, Скорпион Маркетинг Лтд., Матан Хелт Сървиз Лтд. /със стара търговска фирма Матан Джериатрик Хелт Уелфеър енд Нърсинг Сървиз Лтд./, Туин Синг Кампани или други посочени от

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

Мордехай Рамот лица, като всички суми внесени от тези лица, ще се считат за заем, предоставен от Мордехай Рамот на „Витоша резорт 2000" ООД в изпълнение на задължението му по договор за заем от 14.02.2006 г. С Анекс N 2 е изменен и чл. 1.2 от договора от 14.02.2006 г., като с изменението страните уговарят и възнаградителна лихва от 8 % за заемодателя. В изпълнение на задълженията си по договора за заем от 14.02.2006г. Мордехай Рамот превежда сумата от 4 479 654.66 евро по сметката на дружеството в „ОББ" АД в периода от 14.02.2006 г. до 08.02.2008 г. включително. Отново в изпълнение на този договор за периода от 29.05.2007 г. до 29.02.2008 г. са извършени преводи в лева по сметката на дружеството в „ОББ" АД в размер на 34 970,65 лева. В изпълнение на задължението си Мордехай Рамот за периода 01.05.2011 г. до 01.09.2013 г. предоставя средства в размер на 346 980 лева по друга сметка на дружеството в „ОББ" АД. Мордехай Рамот превежда на длъжника за периода 01.05.2007г. до 25.07.2014 г. сумата от 706 327,66 долара по банкова сметка. На 08.02.2008 г. към договора за паричен заем от 14.02.2006 г. е сключено допълнително споразумение, по силата на което страните са приели, че задължението на Мрдехай Рамот ще се счита за изпълнено, ако дължимите суми по договора бъдат превеждани по сметка на дружеството в „Емпорики банк България" ЕАД за погасяване на кредит на заемателя длъжник в тази банка. В изпълнение на договореностите Мордехай Рамот превежда сумата от 514 264,47 евро с четири превода. На 30.04.2009 г. към съществуващия договор за заем от 14.02.2006г. е подписано тристранно споразумение между Мордехай Рамот, длъжникът и „Рам инвестмънтс" ООД, т.к. последният участва и съдейства в изпълнението на строителството на проекта. С това споразумение страните са се задължават да считат, че всички преводи извършени от Мордехай Рамот за изпълннеие на проекта, постъпили вкл. по сметките на „Рам инвестмънтс" ООД ще се считат изпълнение по договор за заем от 30.04.2009г. и длъжвникът дължи връщането им при сроковете и условията на договора. В изпълнение на това споразумение, Мордехай Рамот извършва преводи по сметка на „Рам инвестмънтс" „ООД в полза на длъжника за периода от 14.05.2009 г. до 08.08.2014 г. вкл. в „ОББ" АД - в размер на 375 635,30 лева. Съгласно чл. 3 от Анекс N 2/ 26.04.2006 г. длъжникът се задължава да върне на Мордехай Рамот получения заем до 31.12.2016 г., т.е. към момента на предявяване на вземането същото е дължимо, изискуемо и непогасено.

На 10.11.2014 г. в ТР при АВ е обявен списъка на неприетите вземания на кредиторите, предявени в срока по чл. 188, ал. 1 от ТЗ, в който списък са включени всички предявени от Рамот вземания.

При разглеждане на възражението в производството по чл. 692, ал. 3 от ТЗ, синдикът заявява становище за неоснователност на възражението, а длъжникът и възразилият кредитор изразяват становище за основателност на възражението.

Съдът, след като се запозна с приложените към молбата за предявяване на вземанията доказателства, намира възражението за

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

неоснователно. Не се установява наличието на сключен между страните договор за заем. Валидността на договора за заем не е обвързана със спазването на някаква форма, а е необходимо страните да постигнат съгласие и вещта – предмет на договора, да бъде предадена. От представените доказателства не се установява наличието на твърдяния договор за заем. Доказателство за наличието на заемно правоотношение между кредитар и длъжника не са представените договор за заем и анексите за изменението му, както и подписаното тристранно споразумение, тъй като от тях не се установява получаването на парите – предмет на договора за заем /предвид реалния характер на договора за заем следва да установи предаване на вещта – предмет на договора/. Представените платежни нареждания също не са доказателство за предоставен заем от страна на кредитора в полза на длъжника, доколкото от една страна от съдържанието им не може да се обоснове извод за основанието, на което са предоставени тези средства /внасяните от Рамот суми по представените платежни нареждания са с посочено основание „захранване на сметка"/, а от друга част от сумите са платени от лица, различни от кредитора, поради което не може да се приеме, че същите доказват сключен заем между Рамот и длъжника. Извършената от ДАНС проверка върху дейността на дружеството длъжник, обективирана в протокол, представен в проведеното съдебно заседание, не доказва по никакъв начин предоставянето на твърдяния заем. Обстоятелството, че предоставянето на заема е вписано в изготвен от длъжника ГФО и е осчетоводен в счетоводството на длъжника не е доказателство за съществуването на договора. По принцип счетоводното отразяване е вторично действие, което винаги се основава на действително сключена между страните сделка, а в случая не са ангажирани категорични доказателства за съществуването на твърдяния договор за заем. Следва да се има предвид, че страни по твърдяния договор са свързани по смисъла на § 1 от ДР на ТЗ страни /заемодателят е управител и съдружник в дружеството длъжник и в дружеството „Рам инвестмънтс" ООД /. Това създава съмнение относно действителността на постигнатите между страните договорености.

Неоснователно е и възражението, с което се иска включване на предявеното вземане в размер на 11 200 лв. - допълнителна парично вноска от съдружника Мордехай Рамот в списъка на приетите вземания. Съгласно чл. 134, ал. 1 от ТЗ, в компетентността на ОСС е да вземе решение за задължаване на съдружниците да направят допълнителни парични вноски за покриване на загуби и при временна необходимост от парични средства. В случая не е представено валидно взето от ОСС решение в такъв смисъл. Представеният протокол от 24.10.2005 г. от заседание на „Витоша Ризорт 2000" ООД не може да се приеме за протокол от редовно свикано и проведено ОСС, тъй като в него е вписано, че в заседанието участват Мордехай Рамот, в качеството му на управител /не съдружник/ и Рами

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

Леви, като съдружник. Дори да се приеме, че на това заседание е взето решение от съдружниците за допълнителни парични вноски, то то противоречи на разпоредбата на чл. 134 от ТЗ, доколкото същата изисква задължението за допълнителни парични вноски да е с определен срок, а взетото решение е за неопределен срок. Представеният документ ПКО от 04.10.2005 г. не установява заплащането на допълнителна парична вноска, тъй като сумата е внесена с основание „парични средства за данък неджижими имоти и такси".

Предвид изложеното, Съдът намира, че възражението следва да бъде оставено без уважение.

По възражение с вх. № 135982/17.11.2014 г. на длъжника „Витоша ризорт 2000" ООД.

С това възражение длъжникът оспорва включването на предявеното от „Рам инвестмънтс" ООД в срока по чл. 688, ал. 1 от ТЗ вземане в списъка с неприети вземания.

С молба от 02.10.2014 г. кредиторът „Рам инвестмънтс" ООД е предявил вземания в общ размер на 6 240 763.40 лева, основани на два предварителни договора – от 14.05.2008 г. и 26.02.2009 г.

При разглеждане на възражението в производството по чл. 692, ал. 3 от ТЗ, синдикът заявява становище за недопустимост на възражението, а длъжникът и кредиторът „Рам инвестмънтс" ООД за основателност на възражението.

Съгласно разпоредбата на чл. 694, ал. 1 от ТЗ, кредитор или длъжникът, ако е направил възражение по чл. 690, ал. 1 от ТЗ, може да предяви иск за установяване съществуването на неприето вземане или несъществуването на прието вземане в 7-дневен срок от момента на обявяване в търговския регистър на определението на съда за одобряване на списъка по чл. 192, ал. 4 от ГПК. Разпоредбата на ал. 3 на чл. 194 от ТЗ дава възможност такъв иск да бъде предявен и от кредитор, чието вземане е изключено от списъка на приетите вземания с определението по чл. 192, ал. 4 от ГПК, както и кредитор и длъжникът за вземане, включено в списъка на приетите вземания с определението по чл. 692, ал. 4 ГПК. От логическото тълкуване на цитираните норми може да се обоснове извод, че за длъжника не е предвидено право да оспорва неприето и невключено вземане в списъка, изготвен от синдика.Това законодателно решение съответства на факта, че за длъжника липсва правен интерес от такова оспорване. Евентуалното уважаване на подобно възражение би означавало увеличаване на пасива на имуществото на длъжника, съответно ще се намали възможността на кредиторите на несъстоятелността с приети и одобрени вземания да се удовлетворят от това имущество. При оставяне без уважение на възражението, длъжникът не може да води положителен установителен иск за установяване съществуването на вземането срещу кредитора, който е предявил вземането си пред синдика, съответно също поддържа, че такова вземане съществува. Ето защо следва да се приеме, че

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

не е предвидена възможност длъжникът да възрази срещу неприемане от страна на синдика на вземане, респективно длъжникът не е легитимиран да подаде възражение пред Съда по несъстоятелността по реда на чл. 192, ал. 2 от ТЗ срещу неприети от синдика вземания на кредитор.

Предвид изложеното, възражението се явява недопустимо и Съдът не дължи произнасяне по съществото на същото.

Ако след изтичане на един месец от датата на обявяване на настоящето определение, не бъде предложен план за оздравяване /провеждането на оздравително производство е възможно към настоящия момент предвид отмяната с решение № 1561/13.07.2015 г. на САС, ТО, 6 състав, по т.д.н. 493/2015 г., обявено в ТР при АВ на 17.07.2015 г на решение № 1709/05.11.2014 г., постановено по т.д. № 5019/2013 г. по описа на СГС, ТО, 5 състав, обявено в ТР при АВ на 10.11.2014 г., с което „Витоша ризорт 2000" ООД е обявено в несъстоятелност, прекратена е дейността на предприятието и са прекратени правомощията на органите на дружеството/, делото следва да бъде докладвано на съдията по несъстоятелността за постановяване на решение по чл. 710 и сл. от ТЗ.

Мотивиран от горното, Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОДОБРЯВА, на основание чл. 692, ал. 1 и ал. 3 от ТЗ, списъка на приетите от синдика на „Витоша ризорт 2000" ООД **вземания по чл. 685, ал. 1 от ТЗ, обявен в ТР на 10.11.2014 г., със следните изменения:**

ИЗМЕНЯ посочената в списъка с приети вземания по чл. 685, ал. 1 от ТЗ, поредност на удовлетворяване на предявените от Национална агенция по приходите вземания за лихви в размер на 2331.55 лева, възникнали до датата на съдебното решение за откриване на производство по несъстоятелност /30.06.2014 г./, като тези вземания следва да бъдат с поредност на удовлетворяване чл. 722, ал. 1, т. 6 от ТЗ.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение с вх. № 136018/17.11.2014 г. на кредиторите Любомир Давидов Божилов и Живка Иванова Божилова срещу включването на предявеното от тях вземане в размер на 35.38 лева на ден по предварителен договор за покупко-продажба от 27.03.2013 г. за периода от 05.08.2014 г. до изпълнение на задълженията по договора, **в списъка на неприетите вземания, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ, като неоснователно.**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение с вх. № 136048/17.11.2014 г. на кредитора Рами Леви /Рахамим Абуд Леви/ в частта, с която се оспорват включените в списъка на приети вземания, предявени в срока по чл. 685 от ТЗ **вземания на „Ултрастрой" ЕООД**, като неоснователно.

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение с вх. № 135981/17.11.2014 г. на кредитора „Рам инвестмънтс" ООД срещу включените в списъка на приети вземания, предявени в срока по чл. 685 от ТЗ **вземания на „Ултрастрой" ЕООД,** като неоснователно

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение с вх. № 135985/17.11.2014 г. на кредитора Мордехай Рамот срещу списъка с приети вземания по чл. 685, ал. 1 от ТЗ в частта, с която са приети предявените от **„Ултрастрой" ЕООД вземания**, като неоснователно

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение с вх. № 136915/19.11.2014 г. на длъжника „Витоша ризорт 2000" ООД срещу списъка с приети вземания по чл. 685, ал. 1 от ТЗ **в частта**, с която са приети **вземанията на „Ултрастрой" ЕООД**, като неоснователно

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражения с вх. № 135978/17.11.2014 г. и с вх. № 135980/17.11.2014 г. на длъжника „Витоша ризорт 2000" ООД /възраженията са с идентично съдържание/ срещу списъка с приети вземания по чл. 685, ал. 1 от ТЗ в частта, с която са приети **вземанията на „Ултрастрой" ЕООД,** като неоснователни.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение с вх. № 136048/17.11.2014 г. на кредитора Рами Леви /Рахамим Абуд Леви/ в частта срещу включването на предявените от него вземания в списъка с неприети вземания по чл. 685, ал. 1 от ТЗ, като неоснователно.

ОДОБРЯВА, на основание чл. 692, ал. 1 и ал. 3 от ТЗ, списъка на приетите от синдика на „Витоша ризорт 2000" ООД **вземания по чл. 688, ал. 1 от ТЗ, обявен в ТР на 10.11.2014 г.**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение с вх. № 136915/19.11.2014 г. на длъжника „Витоша ризорт 2000" ООД срещу списъка с приети вземания, предявени в срока по чл. 688, ал. 1 от ТЗ в частта, с която са приети вземанията на Ирина Александрова Новикова.

ОДОБРЯВА, на основание чл. 692, ал. 1 и ал. 3 от ТЗ, списъка на неприетите от синдика на „Витоша ризорт 2000" ООД **вземания по чл. 688, ал. 1 от ТЗ, обявен в ТР на 10.11.2014 г.**

ПОПРАВЯ техническа грешка, допусната от синдика при изготвянето на този списък, като посочената в списъка крайна дата на периода на неприетото вземане за възнаградителна лихва на Рами Леви в размер на 7444.58 лева по договор за заем от 19.11.2007 г. да се чете „03.10.2014 г." /датата на молбата, с която е предявено това вземане/.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение с вх. № 136048/17.11.2014 г. на кредитора Рами Леви /Рахамим Абуд Леви/ в частта срещу включването на предявените от него вземания в списъка с неприети вземания по чл. 688, ал. 1 от ТЗ, като неоснователно.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение с вх. № 135987/17.11.2014 г. на кредитора Мордехай Рамот срещу включването на предявените от него вземания в списъка с неприети вземания по чл. 688, ал. 1 от ТЗ, като неоснователно.

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение с вх. № 135983/17.11.2014 г. на кредитора „Рам инвестмънтс" ООД срещу включването в списъка с неприети вземания по чл. 688, ал. 1 от ТЗ на предявените от него вземания.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ възражение с вх. № 135982/17.11.2014 г. на длъжника „Витоша ризорт 2000" ООД, с което се оспорва включването на предявените от „Рам инвестмънтс" ООД в срока по чл. 688, ал. 1 от ТЗ вземания в общ размер от 6 240 763.40 лева в списъка с неприети вземания, като недопустимо.

Определението в частта, с която е оставено без разглеждане възражението на длъжника може да бъде обжалвано с частна жалба по реда на ГПК, в седмодневен срок от съобщението до страните по възражението. В останалата част определението не подлежи на обжалване.

Да се впише определението в книгата по чл. 634в, ал. 1 от ТЗ.

Определението да се обяви в Търговския регистър при Агенцията по вписванията, на основание чл. 692, ал. 5 от ТЗ.

След влизане в сила на настоящето определение в частта, с която възражението е оставено без разглеждане, с решението по чл. 710 от ТЗ съдът ще се произнесе по насрочването на събрание с дневен ред по чл. 677, ал. 1, т. 8 от ТЗ – за определяне метода и условията за оценка на имуществото на длъжника и размера на възнаграждението на оценителите и за избор на постоянен синдик, съгласно чл. 677, ал. 1, т. 2 от ТЗ.

Съдия:

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР: